

Čís. 69.

Původcem násilnosti po rozumu § 84 tr. z. není míněn jen návodce nebo strůjce, nýbrž každý přímý pachatel, jenž účastnil se násilnosti ve vlastním zájmu, pro svůj vlastní účel.

(Rozh. ze dne 22. července 1919, Kr I 337/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku krajského soudu jako výmínečného senátu v Hoře Kutné a to, pokud obžalovaní byli vinnými uznání zločinem veřejného násilí dle § 83 tr. z., z těchto

důvodů:

Výroku o vině na zločinu veřejného násilí dle § 83 tr. z. vytýkají stěžovatelé, že výrok náležacího soudu, pokud sledává v nich původce násilí, jest v odporu se samotnou obžalobou a se svědeckými výpověďmi a nezakládá se na žádných pozitivně zjištěných skutečnostech. Uplatňují tudíž stěžovatelé po této stránce věcně jen důvod § 281 č. 5 tr. ř., ale zřejmě neprávem. Z vývodů stížnosti, dle nichž není prý dokázáno, kdo první do krámu vnikl a, že by se byli stěžovatelé na provedení společné krádeže a loupeže umluvili, plyne, že výtky shora řečené tkví v tom, že stěžovatelé vkládají do výrazu »původce takovéto násilnosti« v § 84 tr. z. význam, jakého tento výraz zde nemá. Zákon, rozeznává v § 84 tr. z. mezi původci a pomocníky, dává zřejmě na srozuměnou, že původcem nemíní zde, jako na př. v § 5 nebo 44 e) tr. z., jen návodce nebo strůjce, nýbrž každého přímého pachatele, jenž nepředsevzal čin v cizím zájmu, byv jiným k tomu zjedнан, nýbrž ve vlastním zájmu, pro svůj vlastní účel. Přímé pachatelství všech tří stěžovatelů v naznačeném směru rozsudek zjišťuje, aniž byla by stížnost s to, po této stránce něco rozsudku vytknouti. Její výtky týkají se okolností, pro skutkovou podstatu zločinu dle § 83 tr. z. veskrze nezávažných. Ostatně otázka, byli-li stěžovatelé původci násilí ve smyslu § 84 tr. z., měla by význam pro tuto trestní záležitost jen tehda, kdyby dle § 84 tr. z. slušelo se trest vyměřiti, čemuž však dle § 34, pokud se týče §§ 34 a 35 tr. z. není tak.

Čís. 70.

K skutkové povaze zločinu dle § 19, odst. 2 zákona o falšování potravin ze dne 16. ledna 1896 čís. 89 ř. z. na rok 1897 vyhledává se též, by pachatel byl si vědom nebezpečí, tam naznačeného.

(Rozh. ze dne 4. srpna 1919, Kr I 17/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného Roberta G. do rozsudku zemského trestního soudu v Praze, pokud jím stěžovatel uznán byl vinným zločinem ve smyslu § 19, odst. 2 zákona ze dne 16. ledna 1896 č. 89 ř. z. z roku 1897.